

Marcel Slávik (predseda ZDS)

Od: Marcel Slávik (predseda ZDS) <slavik@samospravaydomov.org>
Odoslané: pondelok, 27. mája 2019 16:20
Komu: 'oszp.tt@minv.sk'
Kópia: 'merkury@merkurymarket.pl'; 'kelemen@iskd.sk'
Predmet: OU-TT-OSZP3-2019/012198/ŠSMER/ŠÁ (EIA: Výstavnopredajné centrum Merkury Market Trnava)

Odvolaie voči rozhodnutiu Okresného úradu Trnava zo zisťovacieho konania č. OU-TT-OSZP3-2019/012198/ŠSMER/ŠÁ

Voči rozhodnutiu Okresného úradu Trnava zo zisťovacieho konania č. OU-TT-OSZP3-2019/012198/ŠSMER/ŠÁzo dňa 17.05.2019 sa odvolávame, nakoľko sa domnievame o jeho nezákonnosti z nasledovných dôvodov:

- a) Okresný úrad vo svojom rozhodnutí určil podmienky rozhodnutia zo zisťovacieho konania neurčito „*Dalšie pripomienky, majúce oporu v zákone, ktoré vyplývajú zo stanovísk doručených k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti, zohľadniť pri povoľovaní činnosti podľa osobitných predpisov.*“. Pritom nie je zrejmé, ktoré konkrétne pripomienky a podmienky má úrad na mysli. Podmienky rozhodnutia musia byť v zmysle §29 ods.13 zákona EIA č.24/2006 Z.z. „*Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmiernujú vplyv na životné prostredie.*“ konkrétne a presné aj z toho dôvodu, aby v nasledujúcich povoľujúcich konaniach bolo možné vyhodnotiť súlad s rozhodnutím zo zisťovacieho konania a nebolo to prejavom arbitrárnosti vyhodnotenia súladu.

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ a verejnosť majú značne rozdielny pohľad na opodstatnenosť ich pripomienok a preto bol úrad povinný o tom rozhodnúť presne a zrozumiteľne; takto vytvoril priestor pre budúce konflikty.

- b) Okresný úrad vo svojom rozhodnutí zároveň neurčil podmienky rozhodnutia zo zisťovacieho konania vyplývajúce z podaných pripomienok odvolateľa ako dotknutej verejnosti ani vyplývajúce z jeho explicitného návrhu podmienok rozhodnutia. Jeho vyhodnotenie požiadavok je zároveň zmätočné a arbitrárne, neobsahuje voľnú úvahu ktorou bol úrad pri hodnotení pripomienok verejnosti vedený. Konštatovanie, že tá ktorá pripomienka „*je neodôvodnená, netýka sa predmetného zámeru*“ nie je dostatočným vyhodnotením pripomienky a to na základe nasledovných judikátov Najvyššieho súdu SR:
 - a) Podľa rozsudku NS SR 5Sžo/132/2015 „*ak sa správny orgán nevysporiadal s návrhmi účastníka konania - obmedzí sa iba na konštatovanie neopodstatnenosti návrhov bez uvedenie dôvodu prečo ich za také považuje, možno považovať takéto rozhodnutie správneho orgánu za nedostatočne odôvodnené.*“
 - b) Podľa rozsudku NS SR, sp. zn. 5Sžo/29/2013 „*Najvyšší súd uvádza, že správny orgán totiž i pri voľnom uvážení nesmie nerešpektovať zákon, ako i prekračovať jeho medze, a tiež nesmie pri použití voľnej úvahy prejavovať svoju ľubovôľu. Rubom diskrečného oprávnenia správneho orgánu je povinnosť voľnú úvahu použiť a jej použitie zdôvodniť.*“
 - c) Podľa rozsudku NS SR, sp. zn. 1So 115/2010 „*...nedostatočne odôvodnené rozhodnutie správneho orgánu negatívne ovplyvňuje ústavné právo navrhovateľa na súdny prieskum rozhodnutia správneho orgánu v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko sa účastníkovi správneho konania dotknutému v jeho právach alebo právom chránených záujmoch odopiera možnosť efektívne spochybniť takéto rozhodnutie, lebo samotný účastník môže iba odhadovať právne dôvody, na základe ktorých by mal úspešne uplatňovať svoje subjektívne právo.*“
 - d) Podľa rozsudku NS SR, sp. zn. 5Sžo/11/2013 „*Osobitnú pozornosť treba v odôvodnení venovať tým skutočnostiam, ku ktorým správny orgán dospel na základe inštitútu voľnej úvahy, pretože nestačí uviesť, že pri uložení určitého opatrenia na základe voľnej úvahy správny orgán prihliadal na mieru zavinenia a rozsah opatrenia bol uložený v rámci ustanoveného rozpätia. Správny orgán sa musí vyrovnáť so všetkými hľadiskami pre uloženie opatrenia. Inak by bolo takéto rozhodnutie nepreskúmateľné.*“

- c) Ani podmienka dodržiavať zákony SR nie je uvedená korektne; každý má totiž povinnosť dodržiavať zákony SR; v podmienkach sa má určiť a bližšie špecifikovať akým konkrétnym spôsobom sa má tá-ktorá zákonná požiadavka realizovať ako vyplynulo z posudzovania vplyvov na životné prostredie a ďalších environmentálnych opatrení. Úrad uvádza, že viaceré požiadavky odvolateľa budú splnené, nakoľko sa jedná o zákonnú požiadavku – neuvádza však ako bude splnená. Máme teda za to, že neuvedenie konkrétneho spôsobu naplnenia požiadavky v podmienkach napadnutého rozhodnutia je porušením §29 ods.13 zákona EIA č.24/2006 Z.z. „*Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmiernujú vplyv na životné prostredie.*“
- d) Úrad napokon mnohé požiadavky odvolateľa označil za neodôvodnené z dôvodu, že sa jedná o zmenu existujúcej činnosti a nie o novú činnosť, nič nové sa budovať nebude. Uvedená skutočnosť však nie je prekážkou určiť ďalšie environmentálne opatrenia s ktorými pôvodná činnosť s nimi neuvažovala. Práve zmena činnosti je jedinou zákonnou možnosťou ale aj povinnosťou ako dodatočne nevyhovujúce opatrenia na ochranu životného prostredia aktualizovať a určiť prípadne aj nové, navrhovateľom neuvažované opatrenia. Toto úrad nevykonával a preto postupoval v rozpore so zákonom EIA ako aj s Aarhuským dohovorom.
- e) **Porušenie práva odvolateľa na informácie o životnom prostredí podľa §3 ods.1 Správneho poriadku v kombinácii s čl.4 ods.2 zákona č. 43/2006 Z.z. tým, že ministerstvo v rozpore so znením vnútroštátneho zákona ako aj v rozpore s Aarhuským dohovorom a smernicami Európskej únie nedoručilo odvolateľovi tieto informácie požadovaným spôsobom.**

Podľa čl.23 ods.1 Správneho poriadku „*Účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.*“; podľa Komentára k Správneému poriadku (Potasch/Hašanová, C.H.BECK, Bratislava 2015, 2.vydanie, str. 130) autori k §23 ods.1 Správneho poriadku okrem iného uvádzajú: „*Účastníci konania, ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nielen nazerať do spisu pred správnym orgánom, ale sú oprávnení robiť si zo spisu výpisy, odpisy ako aj dostať kópiu spisu. ... Vyhotovenie kópie môže mať podobu fotokópie, ale nevylučuje sa ani možnosť prekopírovať spisový materiál alebo jeho časť na USB kľúč, CD médium alebo ho inak zaznamenať*““. Tento komentár k Správneému poriadku je posledným aktuálnym komentárom vôbec a preto ho možno považovať za aktuálny výklad zákona a zo znenia zákona ako aj jeho aktuálneho komentára explicitne vyplýva povinnosť správneho orgánu na požiadanie účastníka konania poskytnúť kópiu spisu.

Podľa čl.4 ods.1 a ods.2 Aarhuského dohovoru, ktorý je súčasťou vnútroštátneho práva ako zákon č.43/2006 Z.z. je potrebné zabezpečiť informovanosť verejnosti nasledovne: „*Každá Strana zabezpečí, že orgány verejnej moci v rozsahu tohto článku a v rámci vnútroštátnych právnych predpisov sprístupnia verejnosti na základe žiadosti informácie o životnom prostredí; ak sa tak požaduje a vyplýva to z ustanovenia písmena b), aj kópie aktuálnej dokumentácie obsahujúcej alebo pozostávajúcej z týchto informácií: bez toho, aby musel byť preukázaný záujem; v požadovanej forme s výnimkou, ak i) je pre orgány verejnej moci vhodné poskytnúť ich v inej forme, pričom v tomto prípade bude uvedený dôvod, pre ktorý boli poskytnuté v takejto forme, alebo ii) informácia je už verejne dostupná v inej forme.*“

Vyžadovať od účastníka osobnú prítomnosť na správnom orgáne má charakter šikanózneho výkonu štátneho orgánu, ktorý je v rozpore aj so všeobecnými zásadami správneho konania podľa §3 ods.4 Správneho poriadku konať hospodárne a nadmieru nezaťažovať účastníkov konania a najmä je vecným upretím práva dostať kópiu spisu výslovne v zákone uvedenú.

- f) **Porušenie práva verejnosti (nielen nášho združenia) na informácie o životnom prostredí v rozpore s §§24 ods.1 písm.i zákona EIA č.24/2006 Z.z. tým, že neboli sprístupnené verejnosti predpísaným spôsobom.**

Podľa článku 45 Ústavy SR „*Každý má právo na včasné a úplné informácie o stave životného prostredia a o príčinách a následkoch tohto stavu.*“

Podľa §3 ods.6 Správneho poriadku „*Správne orgány sú povinné na úradnej tabuli správneho orgánu, na svojom webovom sídle, ak ho majú zriadené alebo aj iným vhodným spôsobom zrozumiteľne a včas informovať verejnosť o začatí, uskutočňovaní a o skončení konania vo veciach, ktoré sú predmetom záujmu verejnosti alebo o ktorých to ustanovuje osobitný zákon. Pritom sú povinné ochraňovať práva a právom*

chránené záujmy účastníkov konania a iných osôb. Úradná tabuľa správneho orgánu musí byť nepretržite prístupná verejnosti.“ Niet pochyb, že obsah zisťovacieho konania sa týka životného prostredia, o ktorom sa predpokladá, že je predmetom záujmu verejnosti; preto všetky relevantné informácie majú byť sprístupňované už podľa citovaného všeobecného právneho predpisu.

Podľa čl 4 ods.1 písm.b bod ii. zákona č.43/2006 Z.z. (Aarhuský dohovor) „Každá Strana zabezpečí, že orgány verejnej moci v rozsahu tohto článku a v rámci vnútroštátnych právnych predpisov sprístupnia verejnosti na základe žiadosti informácie o životnom prostredí; ak sa tak požaduje a vyplýva to z ustanovenia písmena b), aj kópie aktuálnej dokumentácie obsahujúcej alebo pozostávajúcej z týchto informácií: bez toho, aby musel byť preukázaný záujem; v požadovanej forme s výnimkou, ii) informácia je už verejne dostupná v inej forme.“ Aarhuský dohovor bol zverejnený v zbierke zákonov ústavou predpísaným spôsobom a preto má silu zákona, ktorý je nadradený ostatným „obyčajným“ vnútroštátnym zákonom vrátane zákona EIA č.24/2006 Z.z.; resp. zákon EIA je potrebné vykladať a aplikovať v súlade s Aarhuským dohovorom.

Podľa §24 ods.1 písm.i zákona EIA č.24/2006 Z.z. „Príslušný orgán informuje bezodkladne verejnosť na svojom webovom sídle, prípadne aj na svojej úradnej tabuli o iných informáciách dôležitých na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia.“. Podľa §32 Správneho poriadku a §29 ods.10 zákona EIA sú takýmito informáciami zverejňovanými podľa §24 ods.1 písm.i zákona EIA aj podklady rozhodnutia a doplňujúca informácia. Uvedený postup nebol dodržaný, čím sa v konečnom dôsledku uprelo verejnosti právo na informácie o životnom prostredí, o tomto zámere a teda sa aj obmedzila možnosť zúčastniť sa na konaní.

Vo vzťahu k bodu a) by takéto zverejnenie podkladov znamenalo oboznámenie odvolateľa s podkladmi a teda by nedošlo ani k porušeniu §23 Správneho poriadku ani §33 ods.2 Správneho poriadku; keďže tak úrad nekonal, kumuláciou procesných chýb bolo reálne a nenapraviteľne odobratá možnosť verejnosti so zámerom sa oboznámiť.

Argument, že najširšia verejnosť (nielen naše združenie) mohla získať predpísané informácie na úrade neobstojí, lebo táto najširšia verejnosť nemusela byť účastníkom konania a teda nebola ani oboznámená a poučená o procesných prostriedkoch v správnom konaní. Tým jej bola aj odňatá možnosť informovaného konania – napríklad podať odvolanie podľa §24 ods.4 zákona EIA ako reakcia na zabezpečené podklady rozhodnutia.

Úrad tak koná v zjavnom rozpore s povinnosťou zabezpečenia informovanosti verejnosti nielen v rozpore s vnútroštátnym právom, v rozpore s predpísaným procesným postupom ale aj v rozpore so smernicami EIA (2014/52/EÚ, 2011/92/EÚ), ktoré sú záväzné čo do cieľov. Ministerstvo aplikovalo zákon EIA spôsobom, že nezabezpečilo splnenie požiadavok uvedených smerníc; teda v rozpore s eurokonformným výkladom zákona a teda v rozpore s čl.152 ods.4 Ústavy SR v kombinácii s porušením čl.2 ods.2 a čl.7 ods.4 Ústavy SR.

- g) Porušenie práva vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia podľa §3 ods.2 Správneho poriadku v kombinácii s §33 ods.2 Správneho poriadku, pričom za týmto účelom je ministerstvo povinné zabezpečiť mu oboznámenie s podkladmi.**

Podľa názoru Najvyššieho súdu SR uvedeného v rozsudku 10Sžp/2/2013: „Pokiaľ správny orgán vydá rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby umožnil účastníkovi vyjadriť sa ku všetkým relevantným podkladom, na základe ktorých vo veci rozhodol, ide o procesné pochybenie správneho orgánu a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia (porovnaj napr. rozsudky Najvyššieho súdu SR 6Sžo/55/2010, 5SŽ/24/2008, 4Sžo/10/2011, 3Sžd/72/2009, rozsudky Najvyššieho správneho súdu ČR 7A 112/2002 a 7As 40/2003).

Z preskúmaných rozhodnutí i z administratívneho spisu vyplýva, že okrem už spomínaných stanovísk SOP SR boli podkladom pre rozhodnutie žalovaného i žiadosť poľovníckej organizácie o udelenie výnimky a k nej pripojené prílohy týkajúce sa nežiaduceho správania sa medveďa hnedého v danom území, či lokalite. Je nesporné, že žalobcovi neboli v priebehu konania tieto podklady doručené s tým, aby sa k nim vyjadril. Bolo mu oznámené, že pokiaľ mu podklady a informácie, s ktorými bol oboznámený, nestačia, má v zmysle § 23 Správneho poriadku právo nazrieť osobne do spisu.

Uvedený postup žalovaného bol podľa názoru súdu v rozpore s § 3 ods. 2 v spojení s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, nakoľko žalovaný neumožnil, aby sa žalobca mohol pred vydaním rozhodnutia vyjadriť ku všetkým podkladom, o ktoré správny orgán oprel svoje rozhodnutie, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. Žalobca na viac vo svojom vyjadrení k začatému konaniu výslovne žiadal o možnosť oboznámiť sa s uvedenými podkladmi. Súd je toho názoru, že za daných okolností žalovaný mal žiadať o udelenie výnimky a nepripojené prílohy, ako aj všetky ostatné podklady, na základe ktorých rozhodoval, žalobcovi predložiť na vyjadrenie, či už v elektronickej podobe, alebo doručením ich fotokópií (napr. aj za náhradu nákladov s tým spojených). Súd je tej mienky, že právo účastníka vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia nemožno zamieňať s právom nazeráť do spisov správneho orgánu a tvrdiť, že pokiaľ má účastník právo nazrieť do spisu, nemôže byť porušené jeho právo vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, pretože ide o dve samostatné a vzájomne nezastupiteľné oprávnenia, každým z nich sa sleduje iný účel. Naplnenie práva na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia sa môže nepochybné realizovať aj inou formou, ako možnosťou nazrieť do spisu. (...)

Odvolací súd sa stotožňuje i s tvrdením krajského súdu, že povinnosť správneho orgánu uvedenú v § 33 Správneho poriadku o tom, že správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, nemožno v nijakom prípade nahrádzať poukazovaním na práva účastníka konania podľa § 23 ods. 1, 4 Správneho poriadku, podľa ktorého účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazeráť do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom. Správny orgán poskytuje kópie spisov za úhradu materiálnych nákladov spojených so zhotovením kópií, zadovážením technických nosičov a s ich odoslaním. V tomto smere žalovaný pochybil.“

Úrad postupoval v rozpore s judikovaným ustáleným názorom Najvyššieho súdu SR a teda v rozpore s výkladom zákona podľa § 22 zákona o súdoch.

- h) **Porušenie práva odvolateľa efektívne hájiť a presadzovať svoje záujmy podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku v kombinácii s čl. 6 ods. 4 zákona č. 43/2006 Z.z. tým, že ministerstvo v rozpore s § 63 zákona EIA č. 24/2006 Z.z. neumožnilo odvolateľovi zúčastniť sa konzultácie, hoci o to výslovne žiadal.**

Podľa § 63 ods. 1 zákona EIA č. 24/2006 Z.z. „Príslušný orgán pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov alebo navrhovaných činností alebo ich zmien zabezpečí vykonanie konzultácií s povoľujúcim orgánom alebo schvaľujúcim orgánom, rezortným orgánom, dotknutým orgánom, dotknutou obcou a dotknutou verejnosťou, ktorá má možnosť zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov.“

Podľa Komentára k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, Wolters-Kluwer, Bratislava 2016: „Konzultácie sú dôležitým prvkom procesu posudzovania vplyvov a upravujú ich aj smernice EIA a SEA. Na základe ustanovená smerníc bol do zákona o EIA vnesený samostatný paragraf, upravujúci priebeh konzultácií medzi príslušným orgánom a orgánmi, ktoré sa zúčastňujú na konaní, dotknutými obcami a dotknutou verejnosťou.

Zmyslom konzultácií je podrobnejšie oboznámenie sa subjektov zúčastnených na procesoch EIA s informáciami týkajúcimi sa posudzovaného predmetu činnosti a jeho možných vplyvov na ŽP. Je to priestor na získanie vysvetľujúcich faktorov, doplnkových údajov ako aj priestor na vzájomné spoznanie a výmenu stanovísk. V bezprostrednom kontakte dochádza k spresneniu si doterajšieho stavu poznania o posudzovanej navrhovanej činnosti alebo strategickom dokumente.

Dôležité je aby zo strany príslušného orgánu iniciatívne vytvorený priestor na vyjadrenie sa dotknutých orgánov, dotknutých obcí, povoľujúceho orgánu, rezortného orgánu a dotknutej verejnosti k všetkým informáciám, ktoré poskytol navrhovateľ alebo obstarávateľ.

Konzultácie sa dejú počas celého priebehu posudzovania vplyvov. Zabezpečenie miesta a formy uskutočnenia vzájomných stretnutí – konzultácií je zodpovednosťou príslušného orgánu, ktorý jednotlivým osobám a orgánom zúčastneným na konaní je povinný informácie o mieste, čase a spôsobe vykonania konzultácií oznámiť s dostatočným časovým predstihom.“

Postup úradu pokladáme za zámerný práve v snahe zmaří možnosť nášho združenia na osobnom stretnutí spoznať navrhovateľa ako aj predstaviteľov dotknutých orgánov a obcí ako aj na ústnom pojednávaní hľadať v súlade s §3 ods.4 Správneho poriadku zmierné riešenie v tejto konkrétnej veci.

Účelom zisťovacieho konania podľa zákona EIA č.24/2006 Z.z. nie je len štátnou inštitúciou posúdiť vplyvy konkrétneho zámeru na životné prostredie ale podľa dôvodovej správy novely zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie č.314/2014 Z.z. platnej od 1.1.2015 je účelom zákona EIA č.24/2006 Z.z. aj správna transpozícia Aarhuského dohovoru do vnútroštátneho práva a jeho správne uplatňovanie štátnymi orgánmi voči verejnosti: „Podľa Komisie sú hlavným nedostatkom platného zákona č. 24/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov dôsledky nedostatočného prepojenia procesu posudzovania vplyvov navrhovaných činností s následnými povolovacími procedúrami, pretože sa tak vytvára priestor pre nerešpektovanie výsledkov procesu posudzovania vplyvov, ktorým tak nemôže garantovať ani plné zabezpečenie práv dotknutej verejnosti už účastnej na tomto konaní, resp. majúcej záujem o výsledok rozhodovania v záležitostiach životného prostredia. Otvára sa tak problematika implementácie v rámci právneho poriadku Slovenskej republiky časti tých požiadaviek Aarhuského dohovoru (Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zo dňa 25. júna 1998), ktoré smernica EIA implementuje (články č. 6, 7 a 9).“

Podľa čl.1 Aarhuského dohovoru „Každá Strana prijme nevyhnutné legislatívne, administratívne a iné opatrenia vrátane opatrení na dosiahnutie súladu ustanovení tohto dohovoru týkajúcich sa informácií, účasti verejnosti a prístupu k spravodlivosti, rovnako ako aj riadne vykonávacie opatrenia s cieľom vytvoriť a udržiavať jasný, transparentný a ucelený rámec na vykonanie ustanovení tohto dohovoru.“ V tomto smere je transpozícia do zákona EIA č.24/2006 Z.z. dostatočná; legislatívne sa práva verejnosti v deklaratórnej podobe dodržiavajú.

K porušovaniu práv verejnosti však dochádza pri výklade a uplatňovaní vnútroštátneho práva a to v rozpore s ustanoveniami čl.3 Aarhuského dohovoru.

Vyžadovať si osobnú fyzickú prítomnosť predstaviteľa ZDS na správnom orgáne pri zhotovovaní kópie spisu a predkladaní informácií o životnom prostredí má charakter šikanózneho výkonu štátnej správy a charakter postupu štátnych orgánov v rozpore s čl.8 Aarhuského dohovoru najmä keď Aarhuský dohovor jednoznačne priznáva právo verejnosti dostať tieto informácie ním požadovanou formou a vnútroštátne súdy SR opakovane konštatujú, že správne orgány vo veciach týkajúcich sa životného prostredia sú povinné na požiadanie účastníka konania mu doručiť kópiu podkladov. Zároveň dochádza k protichodnému stanovisku úradu – ak verejnosť požaduje vykonať konzultáciu na úrade, tak to úrad odbije poukázaním na možnosť písomnej komunikácie; pri uplatňovaní si požiadavky na písomné oboznámenie s podkladmi úrad toto zase odbije tým, že je to možné vykonať osobne na úrade. Úrad tak vykonáva svoju kompetenciu protichodne tak, že vo výsledku je verejnosť neinformovaná.

Podľa §59 ods.1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa §59 ods.3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zisťovacie konanie. Toto odvolanie má podľa §55 ods.1 Správneho poriadku odkladný účinok.

Žiadame byť oboznámený s podkladmi odvolacieho konania pre účely vyjadrenia sa podľa §33 ods.2 a §56 Správneho poriadku v samotnom konaní o odvolaní. Zároveň žiadame, aby v rozhodnutí o odvolaní boli všetky naše námietky v odvolaní citované podľa §47 ods.3 posledná veta Správneho poriadku a odvolací orgán uviedlo, ako sa s nimi vysporiadal a ako ich v rozhodnutí zohľadnil. S podkladmi odvolacieho orgánu žiadame byť oboznámení podľa §23 ods.1 pred samotným vydaním druhostupňového rozhodnutia a umožniť odvolateľovi sa k nim podľa §33 ods.2 Správneho poriadku vyjadriť.

Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame v zmysle §25a Správneho poriadku a §17 ods.1 zákona o e-governmente doručovať výhradne len do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy slovensko.sk; listiny v papierovej forme poštou nedoručovať.

Toto podanie písomne potvrdíme podľa §19 ods.1 Správneho poriadku cestou elektronickej podateľne na ústrednom portáli verejnej správy slovensko.sk.

S pozdravom,

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
sídlo: Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava
office: Námestie SNP 13/B | 841 01 Bratislava
+421 905 728 704 | www.samospravydomov.org

Doručenka

Odosielateľ a prijímateľ

Odosielateľ

ico://sk/31820174

Prijímateľ

ico://sk/00151866_10006

Informácie o doručovaní

Dátum a čas doručenia

27.05.2019 23:35:29

Doručovaná správa

Identifikátor správy

5d587821-e135-45d5-adce-63c8ff6bd369

Kontrolný súčet

Kanonikalizácia

<http://www.w3.org/TR/2001/REC-xml-c14n-20010315>

Typ digitálneho odlačku

<http://www.w3.org/2001/04/xmldsig-more#rsa-sha256>

Digitálny odtlačok správy

1jsk+j1uUVjQL+T+4ZvbygjHh1TeiJlh7kXjScg14bc=

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

07499588-45a8-48db-aa51-b0adee040264

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

9b51eae7-153a-4d77-8c71-b5bf2937e5a9

